

societatea pentru literatura
română
Laguna 6 Loco

FOAIA POPORULUI

Apăra în fie care Duminică

Cea mai veche foaie politică-poporală înființată la anul 1892 de partidul național român

Sub conducerea unui comitet

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an Lei 14.-
Pe o jumătate de an Lei 7.-
Pe un pătrar de an Lei 3.50
Prețul unui Exemplar Lei -30

Redacția și Administrația:

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 12.
(lângă poștă)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: «Foaia Poporului».

INSERATE

se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(strada Măcelarilor Nr. 12).

Un șir pe lit primădată 50 bani, a doua-oară
40 bani, a treia-oară 30 bani.

De ce pierdem Torontalul? . . .

Nu se mai vorbește și nu se scrie nimica despre Banat, adică despre partea aceea a Banatului, care nu e încorporată încă la România-Mare, despre județul Torontal, care continuă a face și acuma parte din Jugoslavia și poate că va face parte încă multă vreme și în viitor din un stat, căruia după drept și dreptate nu îi aparține, pentru că Banatul întreg, cu Torontal cu tot, se cuvine se fie alipit la România Mare, nu la Jugoslavia.

Și dacă nu se mai vorbește și nu se mai scrie nimica despre Torontal, e semnul că l'am pierdut, nu pentru totdeauna, ci deocamdată numai, pentru că va veni vremea, va trebui se vină, când ni-l vom lua noi, fără a mai întreba pe cineva, fiindcă e parte din corpul nostru național și nu poate fi lăsat multă vreme în îngrijirea unui stat strein intereselor și aspirațiilor noastre.

Vorba e însă acum, că de ce l'am pierdut, de ce a trebuit să-l pierdem, fie și numai pe o vreme oarecare, după ce dreptatea de a-l avea noi, și nu Sârbii, e pe partea noastră? Din simplul motiv, că am fost prea nepăsători față de acest colț de țară, poate că mic ca teritor, dar de o valoare extraordinară de mare, dat fiind, că Banatul întreg, fără Torontal, nu e alta, decât un corp sănătos și viguros, dar fără picioare, ori fără mâni. Nu ne-am îngrijit din vreme, ca lumea din afară se fie pe deplin lămurită asupra faptului, că Banatul întreg românesc e, și românesc are se rămână, ci încrezându-ne prea tare în slova scrisă din convențiile diplomatice, cari ne-au asigurat nouă Banatul din capul locului, am lăsat pe Sârbi se facă în dragă voie, prin cel mai iscusit oameni ai lor, propagandă pentru alăturarea Banatului la Sârbia, și acestei propagande este a se atribui faptul, că am pierdut Torontalul.

Noi am stat mereu pe punctul de vedere, că în contractul pe care l'a legat România cu antanta, la anul 1916, Banatul întreg e garantat și dat în proprietatea României în cazul, că

puterile centrale vor fi bătute, cu ajutorul trupelor române, iar Sârbii s'au pus pe punctul de vedere istoric și prin cel mai luminați bărbați ai lor au căutat se convingă pe cei din conferința de pace și pe cei cu rol de conducere în statele din antantă, că Banatul e sârbesc, dacă nu în întregime, apoi în mare parte și că aceasta parte bogată a Ungariei Sârbiei, și numai Sârbiei se cuvine.

Și suntem siliți se recunoaștem, că situația Sârbilor era foarte ușoară și foarte favorabilă. Ei n'aveau decât se spună, precum vor fi și spus, la Paris, la Londra și la Roma, că în Banat Sârbii au două episcopii, la Timișoara și la Vârșet, pecând Românii au numai una, la Caransebeș, dar și pe aceasta numai dela 1865, dela despărțirea lor de către Sârbi încoace, și că Sârbii au în Banat patru, ori cinci mănăstiri, pecând Românii au numai una, primită și aceasta în dar dela Sârbi, — și deja prin aceasta au putut se creeze o atmosferă prielnică în jurul chestiei de care erau preocupați, mai al-s în urma faptului, că din parte românească nu a fost nime care să le combată cu succes afirmațiile, să le restorne sofisterile, combinate cu multă istăpime, dar cu puțină bază de adevăr și de dreptate.

Și cât de ușoară era aceasta răsturnare, dacă și din partea noastră s'ar fi trimis din bună vreme, iar nu acuma, când e prea târziu, oameni cu bune pregătiri la conferința de pace, la Paris, la Londra și la Roma, iar nu bălețandri, în stare se facă chefuri și se facă risipă de parale, nu în stare însă de a apăra cu temelnicie și cu succes interesele unui colț de țară atât de însemnat, cum e Banatul, cum e partea pierdută a Banatului: Torontalul. Și apărarea era atât de ușoară, dacă erau la îndemână oameni, cari ar fi știut se o facă și cum să o facă.

Acești oameni știau apoi se răspundă Sârbilor, că: da, aveți dreptate, acuma aveți două episcopii în Banat, la Timișoara și în Vârșet, dar numai prin usurpare, punând cu puterea și

favorizați de împrejurări mâna pe ele, căci dintru început ele românești erau, pentru că întreaga poporațiune a Banatului în vremile cele vechi numai românească a fost, iar voi ați venit peste ea, la anii cutare și cutare, fugind din calea turcilor, pentru a vă căuta și afla o patrie nouă. Aveți mănăstiri, e adevărat, dar ele nu sunt numai ale voastre, ci și ale noastre, căci soarta lor a fost determinată prin sentință dreaptă judecătorească, în care e recunoscut și dreptul nostru asupra lor. Și câte alte lucruri se puteau spune Sârbilor, dacă era cine să le spună. N'a fost nime însă care să le spună, și astfel ei au câștigat deocamdată Torontalul, care pentru noi pare a fi acum pierdut, deși în cazul dacă s'ar ordona un plebiscit în Torontal, adică votarea tuturor, nu numai Românii, ci și Șvabii de acolo, ba poate că și Maghiarii s'ar pronunța pentru alipirea la România și Sârbii ar rămânea în mică minoritate.

Dar cum am spus, e pierdut numai pe un timp oarecare, pentru că va veni vremea, trebuie să vină vremea, când și el va face parte din România-Mare. Nu se poate altcum. Banatul fără el e un corp fără picioare, e un corp deci, care neconținut își va dori și reclama picioarele, dar și picioarele se vor simți fără întrerupere atrase spre corpul la care au aparținut, nu spre corpul care le este cu totul strein. Și dacă ar dispune Sârbii numai de puțină înțelepciune politică, — ar trebui ca ei singuri se renunțe de bunăvoie și pentru totdeauna la Torontal, întocmai cum Românii au renunțat la valea Timocului din Sârbia, unde se afla cam un sfert de milion de Români, din motivul, că nu vroiau se strice grantele naturale ale Sârbiei, cari acolo sunt la Dunăre. Aibă deci și Sârbii atâta înțelegere și lase-ne nouă Torontalul, earăși numai pentru că hotarele României-Mari se fie la Dunăre, se fie hotare naturale, — pentru că dacă nu ne dau de bunăvoie Torontalul, îl vom lua dela ei pe a tă cale și totuși al nostru va fi, pentru că al nostru trebuie se fie și pentru că fără el nu e întreg Banatul și nu e întreagă România-Mare.

Alipirea Basarabiei la România.

Nu se putea să se întâmple altcum, decât așa cum s'a întâmplat anume, ca conferința de pace dela Londra să recunoască de îndreptățită și de perfecționată alipirea Basarabiei la patria noastră, la România. Faptul acesta îmbucurător și de noi așteptat cu toată siguranța, a fost comunicat la București Sâmbătă, în 6 Martie, prin telegrama următoare, trimisă preșidenților corporilor legiuitoare române din partea domnului T. Pelivan, reprezentantul Basarabiei la conferința de pace:

„Conferința din Londra a recunoscut unirea Basarabiei cu patria noastră. Dreptatea cauzei noastre a triumfat, scuturându-se și ultimele urme ale jugului moscovit. Basarabia își are de acum înaintea liniștea necesară, ca prin muncă încordată să-și asigure dezvoltarea economică și culturală și să contribuie la prosperitatea întregului neam românesc. În aceste clipe de adevărată sărbătoare, cu inima plină de bucurie feliicit în persoana D. voasre parlamentului României, urându-vă spor și succes în greaua muncă de refacere a puterilor naționale. Trăiască România-Mare!”

Atât la cameră, cât și la senat, telegrama domnului Pelivan a provocat o însuflețire de nedescris, a fost acoperită cu aclamări și aplauze sgomotoase, iar preșidenții corpurilor legiuitoare române, domnii N. Iorga și P. Bujor, au trimis frumoase răspunsuri de mulțumire domnului Pelivan, pentru știrea comunicată.

Che-ția Basarabiei e deci rezolvată, după dreptate. Mai rămâne nerezolvată numai chestia Torontalului. Se sperăm, că și chestia aceasta tot după dreptate va fi rezolvată, și încă în curând!

Din București.

Desbaterile parlamentare din săptămâna trecută.

Luni, 1 Martie. La cameră face declarație de supunere și credință față de statul român deputatul de naționalitate maghiară Maurer, iar președintele Iorga îi mulțumește, spunând, că maghiarilor nu li se cere altceva, decât sinceritate în alipirea lor la noua patrie. Deputatul Nicolescu propune un proiect de lege despre cercetarea și justifierea averilor funcționarilor și ofițerilor. Propunerea e primită cu aplauze. Urmează întrebări, cu răspunsuri date de miniștri, apoi interpelarea deputatului Petrescu Comnen în chestiunea grevelor. Răspunde ministrul Lupu, iar după el vorbește deputatul Partenie, socialistul Opreșcu și Mirto. E condamnată cu asprime intențiunea unora dintre socialiști, de-a introduce comunismul și în România.

La senat se adresează guvernului interpelare din partea senatorului Penescu în chestia mizeriei în care s'a aflat studenții români din străinătate, în urma deprederii valutei leului. Răspunde ministrul Popoviciu, spunând, că nu trebuiau trimiși studenții în străinătate, după ce pot studia și în țară, la universitățile române. Vorbește la obiect Duiliu Zamfirescu. Se fac și alte interpelări și cereri, iar senatorul Lambru dorește, ca incidentul dintre d. sa și senatorul Coandă se fie judecat de o comisie din care să facă parte toți prelații și toți preoții. Senatorul Coandă se învoiește, dar cere ca cel vinovat se dea 200 mii de lei pentru scopuri filantropice. Mitropolitul-Primat Miron îi îndeamnă pe amândoi să lerte unul altuia greselile și să se împacă, căci suntem în postul mare.

Marți, 2 Martie. La cameră vorbește în chestie personală deputații Zane și Zelea-Cedreanu, apoi vorbește A. C. Cuza o vorbire mai lungă, în care se cuprinde moțiunea, că adunarea deputaților, văzând agitațiile necumprite ale muncitorilor industriali, care împiedică opera de refacere a țării, prelungind suferințele obștești, polează de o parte la cumințenia și patriotismul muncitorilor români, de altă parte invită guvernul, să ia măsuri urgente de reîntrirea în liniștea necesară muncii comune.

Se cere urgența, dar președintele nu o enunță, deși camera o admite. Se naște sgomot, scandal, se suspendă ședința, se redeschide, se vorbește pentru și contra admiterii urgenței, în urmă rămâne așa cum vrea președintele: moțiunea trece la secțiune.

La senat se citește petițiunile, ministrul Lupu prezintă două proiecte mărute de lege, Alexandrescu, Grofșorescu și Procopiu adresează interpelări, apoi se citește motivarea proiectului de lege despre darea pusă pe câștigurile de războiu, prezentat de 32 de senatori. Se cere și se admite urgența. Senatorii tres în secțiune pentru a-l discuta.

Mercuri, 3 Martie. La cameră e primită cu aplauze intrarea în sală a Mitropolitului din Sibiu Dr. Nicolae Bălan. Președintele Iorga îi dorește lungă păstorie și declară, că părintele Bălan rămâne încă deputat, încă după hrononire, când apoi își va ocupa locul în senat. Aurel Morariu propune alegerea unei comisii de legiferare, în vederea unificării legislației din România. Se fac cereri, întrebări, interpelări, deputatul Dimitriu întrebă ce e cu regulamentul camerei, când se modifică și Iorga răspunde, că în curând. Se votează mai multe proiecte mărute de lege. Ministrul Șt. C. Pop citește decretul despre numirea domnului general Moșoiu ca ministru de războiu, căruiu domnului Iorga îi urează bun venit. Deputatul Orovescu interpelează în chestia proprietății private și a proprietății de stat. Răspunde ministrul Mihailescu și vorbește și I. G. Duca la obiect.

La senat ministrul Șt. C. Pop declară, că proiectul de lege despre darea pusă pe câștigurile de războiu nu este al guvernului, apoi citește decretul regal despre numirea domnului Moșoiu ca ministru de războiu și alt decret despre încredințarea domnului ministru I. Borcea cu conducerea interimară a ministerului de industrie și comerț. Senatorul I. Grădățeanu critică prea desul schimb de persoane în cabinet. Răspunde ministrul Șt. C. Pop. Senatorul Spănișteanu interpelează în chestia propagandei la sate. Răspunde ministrul Lupu.

Joi, 4 Martie. La cameră se verifică deputații noi Toma Stelianu, ales în Arad și țărănul Lăzărescu, ales în Boroșneu. Domnului Iorga își exprimă bucuria, că poate saluta pe dl Stelian ca membru al parlamentului român. Ministrul Borcea prezintă proiectul de lege despre desființarea Consiliului dirigent din Ardeal, apoi camera trece în secțiune.

La senat se fac întrebări, se dau răspunsuri, apoi trec și senatorii în secțiune pentru a lua în desbatere diferitele proiecte de lege, cari li s'au prezentat.

Vineri, 5 Martie. La cameră se adresează guvernului mai multe interpelări, între cari e și a deputatului Vasile Caba, care se referă la activitatea Consiliului dirigent din Cluj, respective la activitatea unor șefi de resorturi, și apoi a deputatului Secelsa-Păpuș, care întrebă, cum se face, că unii deputați ocupă și alte funcții, cu toate că legea electorală oprește acest lucru? Vorbește în urmă pe larg Vintilă Brătianu în chestia Dunării, adresând mai multe întrebări guvernului. Se alătură la păreri exprimate și deputatul Frumusevid. Ministrul Șt. C. Pop promite, că să răspunde săptămâna viitoare.

La senat întrebări, răspunsuri din partea ministrului I. Borcea, interpelare de către senatorul Pilescu în chestia despăgubirilor de războiu și asigurări din partea ministrului Borcea, că ele se vor acorda.

Sâmbătă, 6 Martie. La cameră deputatul Gârdeu propune, ca toți deputații să-și dea diurnele pe patru zile pentru ridicarea unei biserici la Mărășești. Președintele N. Iorga e de părerea, că fiecare deputat se dea diurnele pe câte zile vrea. Urmează schimb de vorbe între Cuza și ministrul Lupu, apoi întrebări, interpelări, votarea unor proiecte de lege, și la urmă citirea telegramelor domnului Pelivan, trimise din Londra, despre hotărârea consiliului suprem de a fi alăturată Basarabia la România. Dăm telegrama la alt loc. Ședința proximă se anunță pe Luni, 8 Martie, când să va începe discuția asupra reformei agrare din Basarabia.

La senat, după câteva întrebări și răspunsuri, se ia în discuție proiectul de lege

despre sporirea taxelor asupra bunurilor spirituale, și se citește și apoi telegrama despre alipirea definitivă a Basarabiei la România. E primită cu aplauze și aclamări. Ședința proximă e Luni, în 8 Martie.

Răvaș politic.

Pacea cu Ungaria.

Cea mai urgentă chestie pentru noi este legarea păcii cu Ungaria și durere, în privința aceasta nu putem comunica cuitorilor noștri nici de data aceasta nimic pozitiv. Pacea încă nu e legată! Probabil, că acesta e motivul, că domnul Valda, ministrul președinte român, nu a sosit încă în finea săptămânii trecute la București, unde era așteptat, el s'a aflat încă tot la Londra, ori la Paris, și tăgădarea aceasta a subscrisiei păcii din partea maghiarilor ne pare cam suspectă, pentru că înseamnă, că cu toate asigurările date României din partea antantelor, maghiarii au totuși printre aliații noștri mulți prieteni și mulți sprijinitori al dorințelor și aspirațiilor lor. Dar în cele din urmă numai despre o trăgănare a lucrurilor poate se fie vorba, nu despre altceva! Maghiarii vor trebui să subscrie pacea, în forma cum li s'a dictat!

Estradarea lui Wilhelm.

Guvernul din Olanda continuă a rămâne pe lângă punctul de vedere pe care s'a pus din capul locului, anume, că antanta nu are dreptul să-l ceară estradarea fostului împărat german Wilhelm, pentru că să fie judecat ca vrăjitor al războiului. Acum a trimis răspuns antantelor și la nota în care aceasta cerea, ca cel puțin să fie înmănat altundeva, pe o insulă mai depărtată, fostul împărat al Germaniei Wilhelm, aceluiași, că nici la pasul acesta nu se ține îndemnat să procedeze, după ce accessia e o afacere internă a Olandei, în care antanta nu are dreptul să se amestece. Tot ce poate face guvernul olandez și ce promite că va face, este, că va supraveghea bine pe Wilhelm, ca să nu fugă. Mai mult încă nu face, pentru că nu e dator să facă!

Noul ministru de războiu.

Se confirmă știrea dată de noi în numărul trecut, că ministru de războiu în locul demisionatului general Rașcanu, a fost numit domnul general Moșoiu, comandantul trupelor române dela Tisa. Domnul Moșoiu a depus jurământul de credință în mâinile Marelui Sale Regal nostru Ferdinand, Marți după amiază la orele 2, iar la orele 7 seara în aceeași zi s'a prezentat la ministerul de războiu și și-a luat postul în primire. Ca secretar general al ministerului de războiu a fost numit domnul colonel Ștefănescu-Avra, la locul generalului Alexiu, care s'a retras.

Regentul Horthy.

Acuma se știe pozitiv, că adunarea națională din Budapesta, nu rege, ci palatin, ori regent a ales, în scopul, ca Ungaria să aibă o competență oarecare, încredințată cu administrarea ei. Alegerea a căzut pe Horthy, comandantul armatei maghiare. Adus de o deputațiune în fața adunării, Horthy a depus jurământul pe constituția maghiară și cu mâna dreaptă pe coroana Sfântului Ștefan. Adunarea națională a votat apoi un proiect de lege, prin care se stabilește cercul de competență al regentului, căruiu nu i stă în putere să deneghe executarea legilor votate de adunare și care dator e să respecte constituția țării. Plata anuală a regentului s'a stabilit la suma de trei milioane coroane. Adunarea națională din Budapesta a mai declarat, că puterea regală la Ungaria nu e nimicită, și de prezent e numai întreruptă. Va se zice, totuși vor avea ungurii, mai curând ori mai târziu, iarăși un rege în fruntea țării.

Calendarul de părete pe 1920

dela

= „Foaia Poporului” =

Prețul unui exemplar 4 coroane, iar 1 cor. să se trimită pentru porto recomandat. Cei ce doresc calendarul să trimită banii înainte.

Aviz către abonați!

Rugăm pe toți abonații, în restanță cu plata, să caute pe vre-o cale care-care, ca să plătească abonamentul la foaie. În două numere trecute am publicat toate comunele, unde posta primește bani. Cei care au abonamentul, stăiți cei cu locuința în acele comune, cât și cei din jurul acelor comune.

Oricum, dar fiecare trebuie să poarte grija a trimite banii pe vre-o cale oarecare. Cu anul nu putem da foaia pe așteptare.

În scumpetea aceasta mare avem și noi nevoie de bani deoarece pentru foaie sunt mari plăți de făcut. Noi am adus și aducem jefite pentru ziar, dar cerem în schimb sprijinul abonaților noștri, plătiind cel puțin contul abonamentului înainte și lășind foaia.

Bine ar fi dacă acum abonații vechi ar aduna banii de la toți abonații din comună, cum și de la abonații noi, iar după acela i-ar trimite cu posta din satul vecin, sau prin vre-o bancă, sau prin vre-un om ce vine ocazional la Sibiu.

Desființarea Consiliului dirigent.

În sfârșit sentința de moarte asupra Consiliului dirigent din Cluj a fost croită și acum e numai chestie de timp penera sentinței în executare. În ședința de Joi a camerei din București, domnul ministru I. Borcea a prezentat adică, în numele consiliului de miniștri, proiectul de lege despre desființarea acestui Consiliu, care încă poate spune despre sine ceea ce spune cântecul vechi românesc: «După min' nu plânge nime, că n'am făcut nici un bine!» Și nu cumva din lipsa de bunăvoință, ci din lipsa de conștiință și de răspundere.

Proiectul de lege prezentat camerei este compus după dorințele exprimate din partea clubului parlamentar ardelenesc, în cursul dezbaterilor avute înainte cu câteva săptămâni. În înțelesul proiectului, Consiliul dirigent se declară desființat, cu ziua sancționării și publicării legii de desființare rămânând, ca dizolvarea faptică să se facă prin lichidarea gestiunii administrative, care trebuie să fie începută imediat. În locul resorturilor de acum se înființează subsecretariate de stat în București, pe lângă fiecare ministere, iar afacerile de interes local vor fi rezolvate din partea direcțiilor regionale, care se vor înființa în centrele mai însemnate din Ardeal, Banat și ținuturile românești din Ungaria. Administrația va fi deci decentralizată.

Proiectul de lege a fost primit din partea camerei române cu aplauze vii, ceea ce dovedește, că a fost cu dor așteptat, iar acum va fi cu dragă voce și cu înăflesire votat, spre bucuria mulțimilor, care așteaptă să li se dea o administrație mai bună, făcută de oameni pricepuți, conștiențioși și mai presus de toate cu — mâini curate!

Condițiile de pace ale Rusiei.

Se pare, că guvernul nostru a primit înputernicire de la autoritate, se între în tratat cu guvernul bolșevic din Rusia, în scopul legării păcii, pentru că știrile primite din București ne spun, că consiliul de miniștri de acolo a încredințat pe domnul Florescu cu misiunea de a merge la Moscova și a începe acolo tratative de pace cu guvernul bolșevic rusesc. Aceste tratative vor fi purtate pe temelii următoarelor condiții, stabilite din partea Rusiei și comunicate României prin nota comisarului popular Cicerin:

România se obligă să recunoască republica sovietelor din Rusia ca autoritate de guvernământ.

România consimte să acorde amnistie tuturor delinctorilor români aflați ori acum în Rusia, precum și tuturor făptuitorilor de crime politice.

România se angajează să plătească Rusiei despăgubiri pentru armamentul și depozitele armatei rusești lăsate în România cu ocazia retragerii trupelor rusești din Moldova și din Basarabia.

În schimb Rusia se obligă să restituie României tezaurul dela Moscova (acolo se află

după în păstrare aurul Băncii Naționale din București), cu excepția titlurilor despre a căror soarte nu se știe nimic, și

Rusia sovietică recunoaște drepturile României asupra Basarabiei și îndreptățirea de a o alătura la patria-mamă.

Se poate, că cu Rusia vom ajunge la înțelegere; dar păcătoșea e, că între Rusia și România se află Ucraina, țara în care comuniștii sunt încă stăpâni pe situație și nu dau semne, că și ei ar dori pace cu vecinii!

Mulțumită publică.

Subscriu mulțumesc din toată inima pe calea aceasta tuturor societăților, prietenilor și cunoștințelor, cari prin participare la actul înmormântării, cum și prin condoleanțe au dat expresie regretului pentru pierderea iubitului și adânc regretului meu soț Victor Tordășianu și mi-au adresat cuvinte de mângâiere. Mulțumesc în special „Reuniunii meseriașilor rom. din Sibiu”, care din dragoste și recunoștință față de fostul ei președinte s'a asociat la durerea familiei și împreună cu „Reuniunea de agricultură” și „Reuniunea de înmormântare” a suportat speșele funerare atât de demne și pompoase. — Exprim adâncile mele mulțumiri și domnilor preoți, cari au săvârșit actul înmormântării. — Mulțumesc tuturor societăților din loc și din jur, cum și prietenilor și cunoștințelor, cari prin prezența lor au dat ultimul onor celui dus dintre noi, ori au depus flori sau în loc de flori pieritoare au contribuit la „Căminul învâțăcelor” fond atemeiat din prilejul trist și nespuse de dureros al decedării iubitului meu soț, a cărui ultimă rugămintă către societate a fost: „Să îmbrace pe cei goi, să sature pe cei flămânzi, să ocrotească pe cei recrutați din familiile scăpătate în avere, dar cu atât mai cu belșug în avuturi vii naționale — în cepi!”

Prin sprijinirea acestora rog a păstra vie memoria celui ce i-a sprijinit todeauna și l-a educat în dragostea neamului și a bisericii.

Sibiu, Martie 1920.

Văd. Eugenia Victor Tordășianu.

Informațiuni

Rectorul universității din București. Acuma de curând s'a făcut în București alegerea de rector al universității de acolo, în locul demisionatului Atanasiu. S'au dat 94 de voturi (votază numai profesorii universitari), dintre cari a primit domnul Toma Ionescu 41, domnul Mihail Vlădescu 34 și domnul Chintescu 19 voturi. Dreptul de a pune pe careva dintre candidați revine ministrului de culte și instrucțiune publică, care a propus regulul să re numere pe domnul Mihail Vlădescu, profesor de botanică la facultatea de științe din București. El a fost numit.

Universitatea din Cernăuți, facultatea teologică. A distins cu diploma de doctor onorari pe domnul N. Iorga, profesor universitar în București și președinte al camerei române și pe Preasfințita Sa, părintele episcop Nicodim Munțan din Huși. Prin decret regal, această hotărâre a facultății teologice din Cernăuți, a fost aprobată.

O moștenire suspectă. Spusesem în numărul trecut că în locul demisionatului Dr. Victor Bontescu, ministerul de industrie și comerț a trecut în mod informal sub conducerea domnului Inuleț, ministru al Basarabiei, dar acum aflăm din zărele din București, că domnul Inuleț nu a voit să primească aceasta moștenire și la insistențele consiliului de miniștri, conducerea interioară a ministerului a primit o asupra sa domnul I. Borcea, ministrul de culte și instrucțiune publică. Dacă și ministrul din București l-a condus domnul Bontescu așa, cum a condus resortul de agricultură și comerț al Consiliului dirigent, nu ne mirăm de loc, că oamenii se fac așa lăce în primă moștenire!

Nu ne vin locomotivele. Autoritățile din Austria au încredințat guvernul român, că

locomotivele trimise acolo pentru a fi reparate, nu se pot lua la lucrare, din lipsă de cărbuni, fără de cari fabricile nu pot funcționa. Guvernul român a luat numai decât laudabila dispoziție, de a trimite în Austria un tren întreg de cărbuni, ca pe calea aceasta se ajungem cât mai curând la atât de necesarele locomotive, fără de cari nu putem avea o comunicație regulată la căile ferate române. Numai de n'ar folosi austriacii cărbunii pentru alte scopuri!

Imprumutul intern. Actualul ministru de finanțe, domnul Mihail Popoviciu, a avut întrevedere cu financiarul din București și cu el împreună a luat ultimele dispozițiuni cu privire la noul împrumut intern. Băncile din București au subscris suma de 600 milioane lei și a rămas, ca apelul să fie adresat publicului cel mai mare în 15 Martie, invitat fiind să subscrie și el la noul împrumut intern de stat. Condițiunile sunt favorabile, dar la noi în Ardeal totuși nimeni nu se va subscrise, pentru că vârsarea sumei este a se face în lei, iar un leu costă astăzi trei coroane și ceva. Nu s'ar putea, ca noi să subscriem în coroane, scotite două coroane la un leu?

Lei în loc de coroane. Ziarele din capitală ne aduc știrea, că în curând coroanele și rublele vor fi scoase din circulație și vor fi înlocuite cu lei de al vechiului regat român. Ministerul de finanțe, condus acum în mod interimar de domnul Mihail Popoviciu, a început tratative cu Banca Națională din București în scopul, ca ea să facă schimbul acestor, și tratativele se pare că au dus la bun rezultat, pentru că s'au comandat deja, din Paris, hârtii în valoare de două miliarde și jumătate pe seama Băncii Naționale, pentru a fi înlocuite la retragerea din circulație a coroanelor și a rublelor. Soluția aceasta e la tot cazul mai bună decât aceea a ministrilor de finanțe de mai înainte, cari voiau, ca statul să tipărească hârtii lei și cu aceste hârtii să fie făcute coroanele și rublele, pentru că în acest caz din urmă s'ar fi născut iarăși o diferență oarecare între lei și statului și lei Băncii Naționale.

Se închid zarafiile. În zilele din urmă au fost date din partea Consiliului dirigent, resortului finanțelor, mai multe ordinațiuni, foarte la locul lor, cari au înțeles numai eșecul acela, că au fost date prea târziu. În una din ele se spune, că nimeni nu e îndreptățit să refuze primirea și schimbarea hârtiilor mari de 1000 și 10000 coroane, ci da să sunt stampilate și pe stampilă să vede bine „România, Timbru special”. — Fiecare, bancă, comerciant ori particular, e dator să le accepte. În alta se spune, că cu afaceri de schimb de bani se pot ocupa numai băncile și zarafi cari au câștigat dreptul acesta înainte de 28 Iulie 1914, — toți ceilalți zarafi înșe, născuți acum, de curând, peste noapte, au să se închidă prăvăliile. Și le pot închide, după ce au făcut milioane cu lei și cu dolari!

Armata la muncă câmpului. Suntem în primăvară și pe unele locuri, mai ales în Banat și în județul Aradului, s'au și început lucrările pentru aratul și sămânța de primăvară. În vederea faptului, că nu pretinderea sunt destule brațe muncitoare și vite cu cari se pot face însemnările de primăvară, din partea ministerului de război din București s'a luat laudabila dispoziție, ca toți caii și boii, de cari dispun comandamentele de corpuri de armată, să fie puși în serviciul obștelor, trimițându-se, împreună cu soldații necesari, ca să facă pe sate arăturile și sămânța ile de primăvară, pe cheltueala statului. Vor fi lucrate în prima linie pământurile orfanilor, ale văduvelor și ale invalizilor de război, și numai în limita a două ale proprietarilor, cari nu dispun de vite și de brațe muncitoare. Cu ajutorul, ori fără ajutorul armatei, lucrarea tuturor sâtenilor noștri se face acum aceasta: nici o palmă de loc să nu rămână nearată și nesămănată în primăvara aceasta!

Teatru în Sibiu. Repulata companie dramatică română „Carageale” și-a prelungit stagiunea în Sibiu, dând încă o serie de reprezentații în Teatrul Orașenesc (Stadt Theater), în zilele din 12—15 Martie. Se joacă Drama „Oletta”, comedia „Lupta între femei”, drama „Dama cu camelii” și drama „Frou-Frou”. Amănunțe se pot afla în plachete puse în oraș.

Birou de informații. Direcțiunea generală a căilor ferate române aduce la cunoștință generală, că pe lângă direcțiunea generală a căilor ferate române din București, Calea Victoriei numărul 124, va funcționa în viitor și un birou de informații, care va fi pus la dispoziția publicului, în orice zi de lucru de la orele 8 dimineața până la ora 1 d. s. și după amiază de la 5 până la 7. Acest birou va da orice informații, verbal și pe cale de corespondență, cerute de public, cu privire la chestiunile în legătură cu administrațiunea căilor ferate.

Calendarul Poporului pe anul 1920

se expediază pe rând celor ce l-au comandat. Dar nu se pot lega atâtea exemplare câte s-au cerut. De aceea rugăm puțină indulgență pentru cei care încă nu l-au primit. Nu va rămânea însă nimeni fără calendar, fiindcă tipărim mereu. Săptămâni de zile de acum încolo vom avea încă calendare. E de observat, că pentru multe locuri, la posta noastră nu se primesc de prezent

pachete cu calendare mai multe. De aceea s-au alinat a trimite ocazional pe cineva în posesia să la calendarele.

Prețul unui exemplar e 7 coroane, iar pentru poșta 1 coroană deosebită. Comerțanții și alți revânzători, care cumpără mai multe, primesc rabat.

Redactor responsabil: Nicolae Bratu.
Editura și tiparul: „Tipografia Poporului”
Cenzurat de: Bratu.

Anunț.

În comuna Mercurea, județul Sibiu, să vinde din mână liberă o casă cu etaj, curte, grajd etc., și grădină în strada principală Nr. 49, bine cercetată, corespunzătoare pentru prăvălie sau ori ce afacere. Amatorii serioși să se adreseze la George Botoroga, Cămin Nr. 296.

Publicare.

Tărgul de vite de țară în comuna Săsciori (județul Sibiu, plasa Sebeș) se va ține în 29 Martie 1920 st. n., de marfuri în 30 Martie 1920 st. n. Săsciori la 9. Martie 1920.
Primăria comunală: Augustin Bărsan, secretar.

Se caută

pentru cumpărare o mașină de trierat cu benzină. Adresa cumpărătorului se poate afla la administrația „Foia Poporului” în Sibiu.

Cine știe ceva?

de Gligor Albu, domiciliat în Rășinari 495, născut în Cut, a servit la reg. 64, bat. 3, comp. 12, iar pe urmă a fost prizonier în Sârbia. Nu mai știu de el din Ianuarie 1915, când o scris din un spital din Valjevo (Sârbia). Cine ar ști ceva, binevoiască a înștiința pe soția Stanca Gligor Albu în Rășinari 495, lângă Sibiu.

Cine știe ceva?

despre Jinariu Danilă din Loman, născ. 1898, fost în a 5 Reg. de honv. al 6-lea batalion 23 comp. Pap-dandăr, Poșta 371. Ultima știre au venit de la el în 7 Decembrie 1916. Cine știe despre el să scrie la mama lui Ană Stancu, Loman u. p. Sascler, plasa Sebeș, județul Sibiu.

Cine știe ceva?

despre Dionisie Bucuran, fost soldat la Reg. 64 și ajuns în prisoare rusească ca ordonanță de ofițer în Octombrie 1915 să avizeze despre aceasta pe inv. dir. Cionca, în Planul de sus, județul Sibiu.

O mașină

de trierat grâu, mână cu motor de benzină de 10 puteri de cai, curierul și decimal, în fine tot ce se ține de la folosită 5 ani, toate în stare bună se află de vânzare la proprietarul Mihail Măreș, Avrig Nr. 608, județul Sibiu.

Cine știe ceva?

despre soțul meu Ioan Buzuche, a servit ca soldat la Reg. 67 Bat. 2 Comp. 8, sau perdut pe frontul Galilei din anul 1916, 30 August. Cine știe ceva despre dânsul să înștiințeze pe soția lui Paraschiva Buzuche, Sona Nr. 262.

Pește sărat

din Basarabia

În lăzi și butoaie: chefal, crap, ciorlan, știucă, somn, plătică, morun, etc., se află de vânzare pe: prețurile stabilite oficios la:

BANCA CENTRALĂ

Filiala Sibiu

Magazia: strada Gărei No. 9.

Un tăurel

de vacă de doi ani, cu fruntea albă, crescut vara în liber la pășune, iarna nutrit numai cu paie și cu fân, în privința gonitului tăur de prima clasă, se află de vânzare la N. Stănciviu Stăncescu în Vlădeni, țara Oltului de mijloc, și să poate da spre probare chiar până la sfârșitul lui Octombrie cu simpla condițiune ca prețul lui stabilit să se depună la bancă sub anumite condițiuni.

Atelier de pictură de artă

Am onoare aduce la cunoștință Onor. Preoți și publicul român din Ardeal și Banat cumcă am deschis

Expoziție stabilă

de tot felul de picturi bisericești și tablouri de casă etc. Executăm comande după măsuri, Tablouri de Iconostas, Papii etc. În stil românesc Bizantin etc. Tot odată opelăm, Onor Parochi, că se pot comanda firmele cu înscrisurile școalelor și Emblemele reg. Român și altele firme pentru prăvălii etc. Prețurile sunt foarte solide și promit. — Să primesc doi ucenici.

Cu deosebită stimă:

Nicolae Tălmăcean

pictor de firme

Irimie Rofeta

pictor de artă

SIBIU, str. Măcelarilor No. 30 (în curte napoi).

Materiale de birou.

Corpul 7 Armate are nevoie de o cantitate mai mare de materiale de birou (hârtie de tot felul, materiale de scris, materiale pentru mașină de scris de litografie, etc.)

Concurenții sunt rugați a prezenta oferta în scris în ziua de 25 Martie la ora 10 a.m. la Intendența Corpului 7 Arm., Biroul Echipament, strada Cisnădiei Nr. 4, etajul II, odala Nr. 102, unde se va ține licitație publică.

Corp. 7 Arm. Intendența
Nr. 43080/920

Pește sărat

de vânzare în mare și în mic. Pește de Dunăre, Crap, Somn, Plătică și Scumbic de Dunăre cu prețuri moderate la Dumitru Roșca, Săliște.

2 tauri

de rasă Plintgau, 2 tauri de rasă Simenthal, 4 tauri de bivoli cu certificat, precum și 2 vieri de rasă Basna, sunt de vânzare la Michael Lutsch, Agnita.

DESPĂRTĂMÂNTUL MAȘINELOR AL REUNIUNEI ECONOMICE SĂSEȘTI ARDELENE SIBIU

Biroul și depozitul:
STRADA SĂREI No. 22

Cel mai mare magazin de vânzare pentru mașini și unelte de agricultură din Ardeal!

Adresa scrisorilor:
Despărțământul Mașinelor

Furnizăm toate felurile de pluguri, adică: Pluguri de Balcan pe o brazdă, „HOHENHEIMER”, pluguri schimbătoare (sistemul RIEGER) și pluguri schimbătoare „Rudhalo”, precum și pluguri de oțel pentru una sau mai multe brazde, în toate executările, asemenea grăpe, ghilouri, mașini de sămânț grâu și porumb (cacuruz), sfărâmatoare de porumb, mașini de tăiat paie diferite feluri, mașini de tăiat napi, greble de fân (pentru cai), mașini de cosit iarbă, mașini pentru legat snopii, mașini de treierat de mână și cu vârtej, ciure și altele.

Afară de mașini și unelte pentru agricultură mai furnizăm: toate felurile de uleiuri pentru uns mașinile, ulei de înfiert (Firnă), ulei de rapită, unsoare consistență „Tavotte”, unsoare de căruță, carbid, gunoii artificiali, vitriol de cupru (piatră vânăță), șurupuri de potcoave, etc., precum și șine de căi ferate uzate, în toate dimensiunile, în locul traverselor.

Dar țărânul deștept pentru convingerea lui, va face bine, înainte ce va cumpăra articolele pentru agricultură de care are trebuință, va vizita depozitul nostru, sau ne va scrie, pentru a-i trimite oferta noastră de marfă. Firma noastră s-a fondat numai pentru scopul că țărânii să fie bine și avantajosi serviți.

Feriți-vă

de agenți de schimb, cari cutreeră satele și orașele și vă pot înșela în ce privește schimbul banilor și cari vă pot da bani rău ștampilați.

Casă de schimb românească

Casă de schimb românească

H CANDREA

Cumpără și vinde: Dolari, Lire sterline, Lei, Mărci, Lire italiene, și alte bancnote, monede (bani) și alte obiecte de aur și argint, pe lângă prețurile cele mai mari posibile.

Cumpăr tot soiul de lucruri găsite în pământ de aur, argint și aramă.

Înainte de a vă schimba bani ori de a vă vinde obiectele de aur și argint ce aveți, întrebați starea cursului și la mine.